

utilsigtede konsekvenser, som går ud over nogle mennesker. Det kan så enten være, fordi de bliver tvunget til at betale for noget, de egentlig ikke ønsker, eller det kan være, fordi den rådgivning, de får, medfører, at det frie valg, de foretager, har rigtig, rigtig dårlige konsekvenser for dem selv f.eks. i forhold til at miste en pensionsformue, eller hvad det kan være.

Det er derfor, jeg siger, at det er så vigtigt, når vi snakker frit valg, ikke bare at rende rundt med parolerne i ærmerne, men konkret tage stilling til, hvad det betyder på de områder, vi diskuterer.

Modsat Venstre har vi ikke meget, meget hårde ideologiske principper. Vi har en hel del sund fornuft og ægte bekymring for dem, som skal leve med de her systemer, som vi herinde sidder og opfinder.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg anholder bare ordene, når man siger, at »vi ikke har noget principielt imod frit valg«, og der så ikke findes ikke et eneste eksempel på, at Socialdemokratiet går ind for et frit valg.

Jeg er også nødt til at komme med en lille detalje. Socialdemokratiet siger så: Jo, der er ét eksempel. Vi ønsker f.eks., at man skal kunne gå tilbage til LD, når man er gået ud. Har Socialdemokratiet regnet lidt på, hvad det vil koste, for det er jo en facilitet, der så skal indføres i LD?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Nej, det har vi ikke regnet på. Når jeg siger det med at kunne gå tilbage til LD eller for den sags skyld se sin kapitalpension dybt i øjnene og spørge, om ikke den ville have det meget bedre hos LD's kompetente investorer, er det for at illustrere, at Venstres valgfrihed jo et eller andet sted er et ideologisk paradenummer. Det er uden konsekvens.

Kl. 18.15

Man har jo ikke tillid til, at lønmodtagerne kan finde ud af at placere deres penge i LD. Man vil jo ikke have, at LD får det input fra den enkelte lønmodtager. Derfor er det ikke et frit valg for den enkelte lønmodtager, man er optaget af. Det er at rende rundt med nogle paradeforslag, som et eller andet sted måske ikke er det vigtigste i verden. Det synes jeg et eller andet sted at man skal tænke på, når man diskuterer de her ting. Frit valg behøver da ikke kun at gå den ene vej, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det var en interessant information, at Socialdemokratiet ikke har særlig mange sådan ideologiske principper, men er mere båret af sådan praktisk sund fornuft.

Det, jeg interesserer mig lidt for, er det her med frit valg og omkostninger. Er fru Lene Jensen ikke enig i, at der er masser af eksempler i det her samfund på, at alle borgere bidrager til, at nogle borgere kan benytte sig af nogle faciliteter? Det kan være børnehaver, det kan være kollektiv trafik, det er på alle mulige områder, hvor det offentlige leverer en service, hvor vi alle sammen er med til at betale for, at de muligheder står til rådighed for dem, der vil benytte sig af det.

Det er jo det samme princip, der gælder her. Her er det bare en helt minimal omkostning. Her er det en omkostning på skønnet fra 19 kr. til 38 kr. pr. kontohaver, der så giver alle mulighed for at træffe et valg om at placere pengene et andet sted. Det er vel meget rimeligt.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg håber ikke, at jeg har frasagt mig enhver ret til at have ideologiske synspunkter. Jeg siger bare, at når vi diskuterer alle de her vigtige principper, er det måske meget godt også at have sin sunde fornuft med. Det kan jeg i hvert fald kun tilråde.

Må jeg sige, at jo, det er rigtigt, at der er masser af tilfælde, hvor det er sådan, det forholder sig. Det, jeg bare siger, når vi diskuterer det her pensionsområde, er: Hvorfor ikke gøre, som vi gør på så mange andre områder, nemlig prøve at udforme det sådan, at det fortrinsvis er dem, der benytter det frie valg, der også betaler for det?

Det, jeg angriber, er måske i virkeligheden, at man pr. definition lægger et loft over, hvad det må koste den enkelte, mens man ikke pr. definition lægger et loft over, hvad det må koste fællesskabet. Der hedder det fra 25 til 50 mio. kr. Da vi diskuterede SP, sagde man, at det var 123 mio. kr. Det viste sig vist at blive omkring 200 mio. kr. En million her og en million der bliver jo til penge, ikke sandt?

I virkeligheden er det, jeg angriber, at vi ikke kan tale os frem til, at der måske er en mere smidig model i forhold til at sørge for en mere retfærdig fordeling af omkostningerne.